Váncsa István

Farvíz

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXI. évfolyam, 43. szám, 2017. október 27.

Nincs benne a farvíz az értelmező szótárban, vetette a szememre az Alpenflüstern kalapot viselő idősebb, szigorú úrinő, és hosszú, csontos mutatóujjával vádlón böködte a mellkasomat. Éppen fizettem a pénztárnál, és mentem volna tovább, amikor az ismeretlen, ám zord küllemű hölgy – nevezzük a továbbiakban Gudrunnak – hozzám lépett, és arról számolt be, hogy a nemzet karizmatikus vezetőjének ünnepi beszéde szerint a globalizáció farvizén pénzügyi birodalmak emelkednek. Megköszöntem az értékes útbaigazítást, és indultam az ajtó felé, ám Gudrun az utamat állta, mert tudtomra kívánta adni, hogy ez a bejelentés a társadalom közügye iránt érdeklődő szűk köreiben némi konsternációt okozott. Az úri közönség megosztott abban a tekintetben, hogy a nemzet karizmatikus vezetője mekkora marhaságokat képes szemrebbenés nélkül a kamerába mondani. Némelyek szerint bármekkorákat, mások szerint viszont mégis kell legyen valami határ. Hátha a farvíz olyasvalami, mint például az Antarktisz jégpáncélja, ami víz ugyan, halmazállapota folytán azonban lehet rá építeni például kutatóállomásokat, ha birodalmakat nem is. Megint mások úgy vélik, hogy a farvíz inkább olyan, mint az agyvíz, csak nem az agyban van, hanem a farban, viszont mindezt nem lehet ellenőrizni, mert a farvíz szó a közkézen forgó szótárakból kimaradt.